

عنوان مقاله:

تحلیلی زبان شناختی- بین‌الادبانی از انگاره نذر در قرآن کریم

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب‌قیم، دوره 8، شماره 20 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

احمد پاکتچی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه امام صادق (ع)

محمد حسین شیرزاد - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه امام صادق (ع)

محمد حسن شیرزاد - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

نذر از جمله انگاره‌های دینی در قرآن کریم است که مطالعه پیرامون ماهیت و احکام مربوط به آن، همواره مورد توجه عالمان مسلمان قرار داشته است. فاصله‌های تاریخی-گفتمانی موجب شده است، لغویان و مفسران معنای انگاره قرآنی نذر را به معنای ساخت یافته آن در دانش فقه نزدیک دانند. پژوهش حاضر می‌کوشد برای بازکاوی ماهیت نذر در بافت نزول قرآن کریم، از داده‌های زبان‌شناسی تاریخی و مطالعات بین‌الادبانی بهره‌گیری. پی‌جویی واژه عربی نذر در زبان‌های خویشاوند و بررسی این آیین در دیگر ادیان سامی نشان می‌دهد که برخلاف تصور رایج میان عالمان مسلمان، نذر در عصر نزول قرآن کریم بر دو گونه متفاوت از مناسک دینی اطلاق می‌شده است. بخشی از کاربردهای نذر در آیات قرآنی در ارتباط با معنای عهد کردن و ناظر به مطلق پیمان‌های نذرکننده با خدا، و بخش دیگر در ارتباط با معنای وقف شدن (برای انجام کاری) و ناظر به مناسکی خاص همراه با دوره موقت یا دائمی از امساک بوده است.

کلمات کلیدی:

نذر نذیره، مناسک دینی، حج، تاریخ انگاره، ریشه‌شناسی، تفسیر قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1011435>

